

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره مبارکه الغاشية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده مهربان

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿١﴾

آیا داستان غاشیه [= روزی که وحشت آن
همه را فرا می گیرد] به تو رسیده است؟!

وَجْوهُ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٢﴾

چهره هایی در آن روز خاشع ذلت بارند،

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿۳﴾

پیوسته عمل کرده و خسته شده اند
(و نتیجه ای نگرفته اند)،

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿٤﴾

آنها در آتش سوزان وارد می گردند;

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتِيَةٍ ﴿٥﴾

از چشمه ای بسیار داغ به آنان می نوشانند;

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ﴿٦﴾

غذایی جز از ضریح [= گیاهی نامطبوع] ندارند؛

لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ﴿٧﴾

که نه آنها را فربه می کند و نه از گرسنگی می رهاند.

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ﴿٨﴾

چهره هایی در آن روز شادابند،

لِسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿٩﴾

و از سعی و تلاش خود خشنودند،

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿١٠﴾

در بهشتی عالی جای دارند،

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَغْيَةٍ ﴿١١﴾

که در آن سخن بیهوده ای نمی شنوند.

فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿١٢﴾

در آن چشمه ای جاری است،

فِيهَا سُرٌّ مَرْفُوعَةٌ ﴿١٣﴾

در آن تختهای زیبای بلندی است،

وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ ﴿١٤﴾

و قدح‌هایی (از شراب طهور) نهاده شده،

وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ﴿١٥﴾

و بالشها و پشתיهایی که در کنار
هم چیده شده،

وَزَرَانِي مَبْتُوثَةٍ ﴿١٦﴾

و فرشهای فاخر گسترده.

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿١٧﴾

آیا آنان به شتر نمی نگرند که چگونه
آفریده شده است؟!

وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿١٨﴾

و به آسمان که چگونه برافراشته شده؟!

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿١٩﴾

و به کوهها که چگونه در جای خود نصب گردیده؟!

وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿٢٠﴾

و به زمین که چگونه گسترده و هموار گشته است؟!

فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿٢١﴾

پس تذکرده که تو فقط تذکر دهنده ای!

لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصِيطِرٍ ﴿٢٢﴾

تو بر آنان سلطه نداری که مجبورشان به ایمان کنی،

إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ﴿٢٣﴾

(و تذکر برای همه سود بخش است) مگر کسی که پشت کند و کافر شود،

فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

که خداوند او را به بزرگترین عذاب، مجازات می کند!

إِنَّا إِلَيْنَا يَأْتُهُمُ ﴿٢٥﴾

به یقین بازگشت (همه) آنان به سوی ماست

ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾

و به یقین حسابشان (نیز) با ماست.

صدق الله العلي العظيم